

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	106.K.702.965/2025/20.
I. rendű felperes:	OPTIMALIS Területfejlesztési és Szolgáltató Kft. (7623 Pécs, Vas Gereben utca 25.)
II. rendű felperes:	NOVICE Tanácsadó és Szolgáltató Kft. (7624 Pécs, Szigeti út 29. 2.em. 1.)
III. rendű felperes:	BINNOVATION Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (7623 Pécs, Ungvár utca 19.)
Az I-III. r. felperesek képviselője:	Pécsi 19. sz. Ügyvédi Iroda (7624 Pécs, Mátyás király utca 6., eljáró ügyvéd: dr. Sziptner Attila)
IV. rendű felperes:	Nagydobsza Község Önkormányzata (7985 Nagydobsza, Fő utca 60.)
V. rendű felperes:	Istvándi Község Önkormányzata (7987 Istvándi, Árpád utca 16.)
VI. rendű felperes:	Töttös Község Önkormányzata (7755 Töttös, hunyadi utca 6.)
VII. rendű felperes:	Nemeske Község Önkormányzata (7981 Nemeske, Fő utca 3.)
VIII. rendű felperes:	Molvány Község Önkormányzata (7981 Molvány, Fő utca 41.)
IX. rendű felperes:	Bezedek Község Önkormányzata (7782 Bezedek, Kossuth Lajos utca 77.)
Az IV-IX. r. felperesek képviselője:	dr. Turi Attila ügyvéd (7621 Pécs, Teréz utca 11-13.)
Alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: Felperesi érdekelt:	dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos Bükkösd Község Önkormányzata (7682 Bükkösd, Kossuth Lajos utca 48.)
Felperesi érdekelt képviseelője:	dr. Potocsár Enikő ügyvéd (7625 Pécs, Nap utca 18.)
Alperesi érdekelt:	Integritás Hatóság (1051 Budapest, Széchenyi István tér 7-8.)
Az alperesi érdekelt képviseelője: A per tárgya:	dr. Kothencz Éva Ágnes kamarai jogtanácsos közbeszerzési ügyben hozott D.243/18/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a kereseteket elutasítja.

Kötelezi az I-III. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fejenként fizessenek meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint, az alperesi érdekeltnek 25.000 (huszonötezer) forint perköltséget.

Kötelezi a IV-IX. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint, az alperesi érdekeltnek 75.000 (hetvenötezer) forint perköltséget.

Kötelezi az I-III. rendű felpereseket, hogy az esedékesség napjáig fizessenek be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára fejenként 10.000 (tízezer) forint eljárási illetéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja az I-III. rendű felpereseket, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A IV-IX. rendű felperesek keresete alapján feljegyzett 30.000 (harmincezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A IV-IX. r. felperesek, a felperesi érdekelt és a perben nem álló Abaliget Község Önkormányzata (a továbbiakban együtt: közös ajánlatkérők) 2017. október 26-án konzorciumi együttműködési megállapodást kötöttek (a továbbiakban: konzorciumi megállapodás) az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program keretében meghirdetett támogatás iránti kérelem benyújtására. A konzorciumi megállapodásban a tagok a Konzorcium vezetőjének a IV. r. felperest jelölték ki, és „A felek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:11 §-a és 6:15 §-a alapján általános meghatalmazást adtak a Konzorciumvezetőnek a nevükben történő eljárásra, eljárási cselekmények megtételére.” A konzorciumi megállapodás 3.2. pontja rögzíti, hogy „a Konzorciumvezető kötelezi magát arra, hogy a Támogatónak és a Projekt megvalósításának ellenőrzésére jogszabály és a támogatási szerződés alapján jogosult szervezeteknek a Projekt megvalósításával kapcsolatos bármely közléséről a Tagokat tájékoztatja”.
- [2] A IV. r. felperes és az Emberi Erőforrások Minisztériuma EU Fejlesztések Végrehajtásáért Felelős Helyettes Államtitkárság között 2017. november 22-én Támogatási Szerződés jött létre „Humán szolgáltatások fejlesztése Baranya és Somogy megyében” tárgyban 249.622.316 Ft összegben. A konzorciumi megállapodás a támogatási szerződés mellékletét képezte.
- [3] A IV. r. felperes 2018. február 15-i döntésével, úgy, mint a bírálóbizottság közbeszerzés tárgya szerinti szakértelemmel rendelkező tagját, Duczon Árpádot (a továbbiakban: D. Á.) bízta meg a közbeszerzési eljárás bírálóbizottságának elnökletével, aki a Kbt. 25. §-a szerinti nyilatkozatot tett az összeférhetlenség hiányáról és annak későbbi betartásáról.
- [4] A közös ajánlatkérők (a továbbiakban: ajánlatkérők) – a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 113. §-a szerinti összefoglaló tájékoztatással meghirdetett eljárást indítottak „Rendezvényszervezés és rendezvények PR

háttérszolgáltatásainak ellátása – Nagydobsza, Abaliget, Istvándi, Töttös, Bükkösd, Nemeske, Molvány, Bezedek települések” tárgyában (EKR000011972018). Az 1. rész rendezvényszervezésre irányult (becsült értéke 84.500.000 Ft), a 2. rész rendezvények PR háttérszolgáltatásainak ellátására (becsült értéke: 10.664.331 Ft). Részajánlat tételére lehetőség volt. A beszerzés uniós támogatásból valósult meg.

- [5] Az ajánlatkérők 2018. május 25-én az összefoglaló tájékoztatás alapján érdeklődésüket jelző öt gazdasági szereplőn túl még az I-III. r. felpereseknek küldték meg az ajánlattételi felhívást.
- [6] Az ajánlattételi határidőre kizárólag az I-III. r. felperesek nyújtottak be ajánlatot. Az I. r. felperes az 1. részre 84.500.000 Ft, a 2. részre 10.640.000 Ft áron, a II. r. felperes az 1. részre 108.750.000 Ft, a 2. részre 12.687.406 Ft áron, a III. r. felperes az 1. részre 103.750.000 Ft, a 2. részre 12.560.000 Ft áron tett ajánlatot. Az ajánlattevők 2. részben benyújtott „részletes árajánlat” excel fájl-jainak (a továbbiakban: excel fájl) metaadatai a szerző személye („Viktória”) és az utolsó módosítást végző személye tekintetében (D. Á.) is azonosak voltak. A metaadatok tanúsága szerint továbbá mindhárom ajánlattevő excel fájl-ja 2018.04.09. 8:33 perckor készült, és ezen fájl-jaik utolsó módosítása között az időbeli eltérés minimális volt: a módosítások 2018.05.31-én 9:55 perckor, 10:05 perckor és 10:07 perckor történtek meg.
- [7] A 2018. július 26-i összegezés szerint az 1. és 2. részben mindhárom ajánlat érvényes lett, nyertes ajánlattevő mindkét részben az I. r. felperes lett. A szerződés megkötésére 2018. augusztus 7-én került sor.
- [8] Az alperesi érdekelt – az 59/2023. (XI.16.) számú Igazgatósági határozattal elrendelt, az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény (a továbbiakban: Eufetv.) III. Fejezete szerinti – átfogó vizsgálatot folytatott le Kásád Község Önkormányzata EFOP-1.5.3-16 „Humán közszolgáltatások fejlesztése térségi szemléletben” című konstrukcióban támogatott EFOP-1.5.3-16-2017-00078 azonosítószámú, „Humán szolgáltatások fejlesztése Baranya és Somogy megyében” című projektje (a továbbiakban: Projekt) tekintetében, amely átfogó vizsgálat érintette a jelen közbeszerzést is. A vizsgálat eredményéről 2025. március 10-én a VIZSG/30-127/2023. számú értesítéssel tájékoztatta a IV. r. felperest, mint konzorciumvezetőt. 2025. április 24-én pedig az alperes hivatalbóli eljárását kezdeményezte a közös ajánlatkérők és az ajánlattevők ellen, arra hivatkozással, hogy az I-III. r. felperesek megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti verseny tisztaságára vonatkozó alapelvet; a közös ajánlatkérők pedig megsértették ugyanezen alapelv mellett a Kbt. 25. § (1) bekezdését és a Kbt. 36. § (2) bekezdését.

Az alperes határozata

- [9] Az alperes a 2025. július 14-én kelt D.243/18/2025. számú határozatával megállapította, hogy az I-III. r. felperesek megsértették a Kbt. a 2. § (1) bekezdését, ezért velük szemben külön-külön 500.000-500.000 Ft bírságot szabott ki; továbbá megállapította, hogy a közös ajánlatkérők (köztük a IV-IX. r. felperesek) megsértették a Kbt. 25. § (1) bekezdését, valamint a Kbt. 36. § (2) bekezdését ezért velük szemben, egyetemlegesen, 1.500.000 Ft bírságot szabott ki.
- [10] Indokolása szerint elsőként a felperesek eljárási kifogásait vizsgálta és megállapította, hogy nem ütközik a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába, hogy az alperesi érdekelt a létrehozását követően nyújtott be kezdeményezést a 2018-ban megvalósult közbeszerzési eljárással kapcsolatban, mert erre a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja és az Eufetv. 24. § (4) bekezdése alapján jogosult volt. A felperesek által hivatkozott szabályok nem tartalmaznak korlátozást arra nézve, hogy a kezdeményezőt csak a létrehozását követő időszak tekintetében illeti meg az eljáráskezdeményezés joga, az eljáráskezdeményezési jogosultság megfelel az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozatában és 3191/2019. (VII. 16.) AB határozatában kifejtetteknek is. A feltételezett jogsértések vizsgálatára a közbeszerzés lefolytatásakor hatályos szabályok az irányadóak, ezért az eljárás nem teszi terhesebbé a

felperesek kötelezettségét.

- [11] A kezdeményezés nem késett el egyik objektív határidő és semelyik kérelmezett vonatkozásában sem. A Kbt. 152. § (2) bekezdés *c)* pont szerinti iratmegőrzési határidőn [a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 110/A. § bekezdése szerint legalább 2027. december 31.] belül történt a kezdeményezés, továbbá a Kbt. 152. § (2a) bekezdés *a)* pontja szerinti 90 napos határidő is megtartásra került, mert az eljárás eredményének az ellenőrzéssel, illetve az eljárással érintett szervezettel való közlése 2025. március 10. napja volt. A Kbt. 152. § (2a) bekezdés *a)* pontja – a konzorciumi megállapodásra tekintettel – valamennyi ajánlatkérő esetében alkalmazható, ugyanakkor az I-III. r. felperesekkel szemben nem, mert velük nem került közlésre az eljárás eredménye. Az ő vonatkozásukban a Kbt. 152. § (2a) bekezdés *b)* pontja az alkalmazandó, figyelemmel azonban arra, hogy az Eufetv. 17. § (1) bekezdése szerinti eljárás tekintetében az ellenőrzésre, illetve az eljárás lezárására irányadó határidőt a jogalkotó nem határozott meg, a kezdeményezés az I-III. r. felperesek esetében sem késett el.
- [12] Mivel a közbeszerzési eljárás indításától eltelt hosszú idő miatt a becsült értékre vonatkozó nyilvános adatok már nem fellelhetők, az EKR-ben szereplő nyilvános dokumentumok nem tartalmazták egyik rész esetében sem a becsült értéket, a projektre vonatkozó nyilvános adatokból pedig egyértelműen nem következik a közbeszerzés becsült értéke az I-III. r. felperesek vonatkozásában a jogsértés amiatt, hogy az I. r. felperes az 1. résznél a becsült értékkel megegyező, a 2. résznél annál minimálisan magasabb ajánlati árat ajánlott, míg a többi ajánlattevő ennél magasabb ajánlati vállalást tett, nem megállapítható. Az nem vitatható, hogy a becsült értékkel egyező, és azzal kis mértékben eltérő ajánlati ár esetében a gyanú felmerült, de bizonyíték(ok) hiányában ezekből jogsértésre következtetést levonni nem lehet. Abból a körülményből, hogy a II. r. és III. r. felperes magasabb ajánlati árat adott az I. r. felperes által tett vállalásnál, még nem következik az összejátszás megállapíthatósága.
- [13] Az EKR-ből közvetlenül letöltött, hiteles fájlok vizsgálata alapján azonban megállapítható, hogy a 2. részre vonatkozó I-III. r. felperesek ajánlatában szereplő excel fájl utolsó módosítását végző felhasználó D. Á. (a bírálóbizottság elnöke); az utolsó módosítás időpontja az ajánlattételi határidőt (2018. június 8.) megelőző 8. nap (2018. május 31. 9:55, 10:05, 10:07 óra) az ajánlatokban. Az EKR-ből letöltött tartalmak metaadatai azonosak a kezdeményező által hivatkozott metaadatokkal, így a tartalmak hitelessége nem vonható kétségbe. Tekintettel arra, hogy az ajánlattevő tölti fel tartalommal az excel fájlt és az ajánlattevő végzi el rajta az utolsó módosítást is, mielőtt azt az ajánlata részeként a képviselője az EKR-be feltölti, tényszerűen nem adódhat olyan helyzet, hogy az I-III. r. felperesek esetében azonos legyen az utolsó módosítást végző személye. Az I-III. r. felperesek által az EKR-be feltöltött fájlok hitelesnek tekinthetők, hiszen azokhoz a feltöltésük után sem a szolgáltató, sem az ajánlatkérő, sem maga a feltöltő ajánlattevő nem férhet hozzá anélkül, hogy az abban történt módosítás ne lenne dokumentálva. Ez a hitelesség a fájlokban szereplő metaadatokra is értelmezhető, így abban változás a feltöltés után nem történhet. Nem életszerű az a hivatkozás, hogy a fájlokban megjelölt D. Á. nem azonos az ajánlatkérő képviselőjeként, a bírálóbizottság elnökeként, kapcsolattartójaként eljáró D. Á. személlyel. Erre tekintettel megállapítható, hogy az I-III. r. felperesek a verseny tisztaságát sértő módon, egymással egyeztetve tették meg ajánlatukat az ajánlattételi határidőt megelőzően, megsértve ezzel a Kbt. 2. § (1) bekezdését.
- [14] A közös ajánlatkérőkkel szemben előterjesztett kezdeményezési elem vizsgálata körében a becsült érték nyilvánosságra kerülését a felek bizonyítani nem tudták. Következetes joggyakorlata alapján a becsült értékkel megegyező, vagy attól kis mértékben eltérő ajánlati vállalás esetén mindig felmerül a gyanú az ajánlattevő és az ajánlatkérő közötti egyeztetésre, még akkor is, ha az ajánlatkérő nevében más bonyolítja le a közbeszerzési eljárást és az ajánlatkérő csak a döntést hozza meg. Az ajánlatkérőnek ilyen helyzetben intézkedési

kötelezettsége van annak érdekében, hogy feltárja a tényeket és orvosolja a versenysértő helyzetet. Az ajánlatkérő az ajánlatok bontását követően nem észlelte az I. r. felperes ajánlati ára becsült értékkel való egyezőségét és azzal közel azonos mértékét, és az okok feltárása érdekében további intézkedést sem tett. Az a tény, hogy D. Á., a bíráló bizottság elnöke és az ajánlatkérő kapcsolattartója összeférhetlenségi nyilatkozatot tett, nem mentesíti az ajánlatkérőt az alól, hogy az eljárás további szakaszában esetlegesen felmerülő helyzeteket megfelelően kezelje. Az ajánlati árak azonossága és közel azonos mértéke ilyen helyzetnek minősülő, a verseny tisztaságát veszélyeztető körülmény, ami kapcsán az ajánlatkérő elmulasztott intézkedést tenni, megsértve ezzel a Kbt. 25. § (1) bekezdését. Mivel az I-III r. felperesek 2. részre vonatkozó árajánlatának árrészletező fájl-ját az ajánlatkérő képviselője D. Á. mentette utoljára, így nem csak hogy nem tett meg mindent az ajánlatkérő azért, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdése alapján elkerülje a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását, hanem a verseny sérelmét okozó körülményt maga idézte elő. Az I-III. r. felpereseknél a fentiekben részletesen ismertetett jogsértő körülmény alapozta meg az ajánlatkérő által elkövetett jogsértő magatartást, mivel az ajánlatkérő képviselője (a bírálóbizottság elnöke) volt az, aki a I-III. r. felperesek 2. részre vonatkozó ajánlatának „részletes árajánlat” excel fájl-ját utoljára mentette, és ebből következően annak tartalmát bizonyítottan, az ajánlattételi határidőt megelőzően ismerte. Tekintettel arra, hogy az I-III. r. felperesek összehangolt magatartása a versenyt korlátozta, torzította, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. § szerinti magatartás megállapítható, így a közös ajánlatkérők ennek észlelésekor jogsértően elmulasztották a Kbt. 36. § (2) bekezdése szerinti értesítést.

A keresetek, a védírat és az érdekeltek nyilatkozatai

- [15] Az I-III. r. felperesek közös keresetükben elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérték akként, hogy a bíróság állapítsa meg a terhükre megállapított közbeszerzési jogsértés hiányát, utasítsa el a jogorvoslati kezdeményezést és kötelezze a jogorvoslati eljárás során felmerült költségeik megfizetésére az alperesi érdekeltet. Másodlagosan a határozat kezdeményezést, eljárási kifogásokat és költségterítési kérelmüket elbíráló része megsemmisítését és e körben az alperes új eljárásra kötelezését kérték. Perköltséget is igényeltek 465.000 forint összegben.
- [16] Hivatkozásuk szerint az alperes határozata az ügy érdemére kihatóan a Kbt. rendelkezéseibe ütközik, illetve az ajánlatkérői eljárás nem megfelelő értékelésén és minősítésén alapul. Az eljárás lefolytatásának több eljárási akadálya is volt, amit az alperes jogsértően nem vett figyelembe.
- [17] A hivatalbóli kezdeményezés a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközik, mert az alperesi érdekelt kizárólag a létrehozása utáni közbeszerzési eljárások esetében járhat el, ezért jelen ügyben nem volt eljárásindítási jogosultsága. A közbeszerzés időpontjában még nem kellett számolniuk egy nem létező hatóság eljárásával, ezért annak létrehozása a helyzetüket nem teheti terhesebbé. Más hatóságok kezdeményezését az alperes elkészttség miatt elutasította. Más, hasonló jogosultsággal rendelkező szervezethez képest, az alperesi érdekelt ugyanazon kezdeményezési jogot más időponttól gyakorolhatja, ami azt eredményezi, hogy speciális jogosultságai egy már lezárt állapotot nyitnának újra. Így a projektek valójában nem záródnak le, amely helyzet bizonytalanságot eredményez. Nem lehetett a jogalkotó célja, hogy a már lejárt határidőket újra nyissa. Átmeneti szabály hiányában az anyagi jogi jogszabályt csak a hatálybalépését követően keletkezett jogviszonyokra lehet alkalmazni. Az alperesi érdekeltnek kezdeményezési jogot biztosító rendelkezéshez nem kapcsolódnak átmeneti rendelkezések, ezért a kezdeményezési jog kizárólag a jövőbeni jogviszonyokra értelmezhető. Az alperesnek ezért az eljárást meg kellett volna szüntetnie az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja, és az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A határozat nem ad számot

arról, miként ütköztette az alperes a felek álláspontját, csak egyetlen kiragadott elemét ismerteti a felek előadásának, a nyilatkozatok komplex értékelése és a hivatkozott kúriai döntések figyelembevétele is elmaradt. [Kúria Kfv.IV.37.178/2019/7. (KJD2020.21.); Kúria Kfv.IV.37.465/2019/11. (KJD2020.15.); Kúria Kfv.VI.37.646/2019/4. (KJD2020.8.); Kúria Kfv.III.38.151/2018/18. (KJD2019.26.)] Az EUB C-496/18. és C-497/18. ítéletei szerint a jogbiztonság uniós elve kizárja a már lejárt határidők újbóli megnyitását.

- [18] A kezdeményezés elkésett, mert a Kbt. 152. § (2) bekezdés *c)* pontja szerinti speciális, szűkítő 5 éves objektív határidő a jogsértés(ek) bekövetkezésétől már eltelt, erre tekintettel az alperesnek szintén meg kellett volna szüntetnie az eljárást az Ákr. 46. § (1) bekezdés *a)* pontja, és az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján. A határozat nem kezeli azt a kérdést, hogy az 5 éves időtartamot hogyan kell értelmezni, ezzel a kifogást nem döntötte el, a határozat e körben – az Ákr. 81. § (1) bekezdését sértve – indokolást nem tartalmaz, hiányos. Kizárólag a Kbt. általános szabályait tárgyalja, azaz az iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belülséget, amit nem is vitatott.
- [19] A Kbt. 152. § (2a) bekezdés *a)* pontja szerinti kezdőidőpont nem alkalmazható, mert az alperesi érdekelt – az 1. rendű ajánlatkérőn kívül – nem közölte mással az eljárása eredményét. Ezért esetükben csak a *b)* pont alkalmazható, amelyre viszont az alperesi érdekelt nem hivatkozott, továbbá az annak alkalmazásához szükséges adatokat sem jelölte meg a kezdeményező iratban. A joggyakorlat szerint a jogorvoslati kérelmet előterjesztő félnek a megsértett jogszabályhelyet is meg kell jelölnie (Kúria Kfv.V.37.745/2023/14., FT 103.K.704.051/2022/22.). Az eljárás hivatalból való kiterjesztésére nem került sor. Az alperesnek csak arra lett volna jogi lehetősége, hogy a kezdeményezésben megjelölt jogi alapon, annak keretei között megállapítsa a velük szembeni kezdeményezés elbírálásának eljárási akadályát. Az eljárás a *b)* pont „jogalapkiegészítés” vonatkozásában nem volt tisztességes, az alperes ezzel megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapelvét is. Az Eufetv. nem tartalmaz külön eljárási határidőt az alperesi érdekelt vizsgálatára nézve – azaz eltérő rendelkezés nincsen –, hanem helyette az Ákr. alkalmazására utal a 20. § (1) bekezdésében. A IV. r. felperesen kívül mindenki más, így I-III. r. felperesek esetében – valószínűsíthetően, de az alperesi érdekelt által meg nem jelölten – 2023.11.16. napján indult el az eljárási határidő, ami – az Ákr. 50. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján – 60 napig tartott, így az 2024.01.15. napján járt le. E naptól számítva a 90 napos határidő az eljáráskezdeményezésre velük szemben 2024.04.14. napján lejárt. Az Eufetv. 20. § (1) bekezdése nem külön eljárási formát rögzít, ezért a helyes értelmezés szerint az Ákr. szabályait, így az eljárási határidőket is alkalmazni kellett volna, melynek eredményeként a kezdeményezés elkészttségét kellett volna megállapítani és az eljárást meg kellett volna szüntetni. Az Ákr. alkalmazhatóságának hiányából – és az alperesi érdekelt nyilatkozata nélkül – az alperes nem következtethet arra, hogy az alperesi érdekelt eljárására nincsen határidő, ez sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdését.
- [20] A döntés érdemében a határozat indokolása megfordította a jogsértések megállapíthatósága sorrendjét és egymásra épülését. Első lépésben a Kbt. 25. § (1) bekezdése megsértésének kérdését kell tisztázni, mivel arra épül a Kbt. 2. § (1) bekezdés megsértésének lehetősége. Iratellenes az alperes azon megállapítása, hogy a becsült érték nyilvánosságra kerülését a felek bizonyítani nem tudták (határozat 315.), ez az alperes súlyos mulasztásán alapul. Az alperes a becsült érték nyilvánossága kérdése körében egyáltalán nem tett eleget a tényállástisztázási kötelezettségének (Ákr. 62. §), és nem adott helyt a felperesi érdekelt bizonyítási indítványának, de azt nem indokolta (Ákr. 81. §). A jelen eljárásban a közbeszerzéssel kapcsolatban rendelkezésre álló iratok másolatai – a Kbt. 152. § (4) bekezdésének megfelelően – sem a kezdeményező irathoz, sem később nem kerültek becsatolásra. A felperesek mindvégig bíztak abban, hogy az alperes ezen előírásnak majd érvényt szerez. Az alperesi érdekelt megnyilatkoztatta valamennyi ajánlatkérőt (8 darab), a párhuzamos eljárások ajánlatkérőit, valamint számos magánszemélyt a beszerzések idején

érvényes gyakorlatról, a becslt érték nyilvánosságáról is. Az azonos jogi képviselők és a vármegyei önkormányzatok eljárési koordinációja eredményeként a felpereseknek konkrét tudomása van arról, hogy több mint 20 település és hasonló nagyságrendben magánszemélyek és cégek nyilatkozták azt, hogy abban az időben a becslt érték előzetes nyilvánosságra hozatala volt az elvart gyakorlat, aminek eleget is tettek, illetve a gazdasági szereplő érdeklődők a becslt értéket előzetesen meg is ismerhették. Mivel ezek az adatok köztudomásúak voltak, semmi rendkívüli abban nem volt, hogy a becslt értékkel egyező ajánlatokat adtak be az ajánlattevők. Az Európai Unió Bírósága C-213/07. számú Michaniki ügyben hozott ítéletében és a C-21/03., C-34/03. számú Fabricom egyesített ügyekben hozott ítéletéből következő ítélkezési gyakorlatnak az felel meg, ha az alperes a Kbt. összeférhetetlenségre vonatkozó rendelkezései megsértése kapcsán folyó jogorvoslati eljárásban tájékoztatja az érintett felet az általa bizonyítandó tényekről és őt terhelő bizonyítási teherről, azonban a jelen esetben ez jogszerűtlen módon nem történt meg, az alperes ezáltal megfosztotta őket a bizonyítás lehetőségétől. Mivel a becslt érték közismert volt, az ajánlati értékkel való becslt érték egyezés miatt nem merült fel gyanú az ajánlattevő és az ajánlatkérők közti egyeztetésre. Ajánlatkérőknek ezért nem is kellett semmiféle intézkedést tennie, nem volt olyan versenysértő helyzet, amit orvosolnia kellett volna, a Kbt. 25. § (1) bekezdése nem került megsértésre.

- [21] Az alperes a terhükre rótt alapelvi jogsértést téves logikai következtetéssel állapította meg. A határozat azt sejteti, hogy az összejátszás a becslt érték kiadására irányult. Az elmaradt bizonyítás ugyanakkor azt támasztotta volna alá, hogy a becslt érték ismert volt. Az ajánlatkérő tehát nem tudott olyan információt kiadni, ami ne lett volna ismert az ajánlattevőknek. „Innentől kezdve a metaadatai egyezésnek az ajánlatokban nincs célja, ha azokban a Felpereseknek nincs szerepe.” Az excel fájlok vonatkozásában semmilyen bizonyítási cselekmény nem történt arra vonatkozóan, hogy az általuk történt feltöltés után azokban történt-e módosítás, „az ajánlatkérő általi változtatás, letöltés, visszatöltés, vagy mentés”, a tényállás e körben tisztázásra nem került. A határozat 306. pontja egy pusztán feltételezésen alapul és informatikai szakkérdésben foglal állást. Az is csak az adott excel file-okat nézte meg, azt nem, hogy az EKR rendszerben ehhez képest milyen informatikai cselekményekre került sor. A tárgyi jogorvoslattal párhuzamosan futó 222-es, 297-es, 304-es, és más jogorvoslatok során az EKR rendszer és a metaadatok hitelessége megdőlt, mivel több esetben lehetetlen adatokat tartalmaztak, a file előbb módosult, mint készült, vagy a dátuma a feltöltés utáni. Az alperesnek tehát hivatalos tudomása volt arról, hogy az EKR felület adattartalma nem hiteles, ezért ezen adatok megalapozott döntés alapjai nem lehetnek. A határozat 18. pontjában látható képernyőképen megállapítható a lehetetlen adattartalom: a legutolsó módosítások időpontjai ugyanis 2018.05.31. 9:55, 2018.05.31. 10:05 és 2018.05.31. 10:07. Ezek közül a két utóbbi a lényeges. A módosítás adatai között két perces különbség van. A mentési időszükséglet és a két egymástól eltérő ajánlati tartalom alapján ilyen gyorsan nem lehetséges az átírás és mentés megvalósítása, fizikailag nem zajlik le a folyamat, lehetetlen a file ilyen gyors egymás utáni mentése úgy, hogy közben az egyéb adattartalom ilyen jelentős módosítását is megvalósítsa az azt lebonyolító. Az Office dokumentumok tartalmát nem védi semmilyen, a tartalmat védő vagy ellenőrizhetővé tevő, eljárás (pl. elektronikus aláírás, vagy más hash algoritmus által előállított azonosító) és a metaadatok akár az Office használata nélkül is megváltoztathatók, az utólagos ellenőrizhetőség lehetősége nélkül. Egy részük akár a Windows Fájlkezelőjével is, de rengeteg erre alkalmas eszköz elérhető ingyen is (pl. ExifTool). A nemzetközi gyakorlat is azt mondja, hogy a metaadatok felhasználása miatt teljes bizonyossággal döntés nem alapozható ezekre. Nem zárható ki, hogy annak létrehozása során a fájl olyan módon sérült, hogy az utolsó módosító adatait a különböző mentések során nem változtatta meg az Excel. Ha a mentés/feldolgozás során valamilyen automatizálást vagy előfeldolgozást végző rendszert vettek igénybe, akkor jellemzően előfordulhatott ilyen hiba. A metaadat nem azonosítja sem a számítógépet, sem a

felhasználót, hanem a szabványban rögzített módon rögzít egy adatot. „Abból, hogy a metaadatokban D....d neve szerepel utolsó módosítóként, nem következik az, hogy azokat valóban az ajánlatkérő képviselője mentette.” Azt sem tisztázta az alperes, hogy melyik D....d-ről van szó (apa vagy fia) és hogy ez a személy azonos-e az ajánlatkérő képviselőjével. Az EKR rendszert az általuk megbízott szakember kezelte, aki nem D....d. Nem ismert a számukra, hogy ezekben a látható metaadatokban miért ez a név szerepel. Miután megdől a metaadatok hitelessége, azok igazoló volta, a bizonyítási teher a kezdeményezőn van, illetve az alperesen. Az alperesnek informatikai igazságügyi szakértőt kellett volna kirendelnie, és csak szakértői megállapítás alapján kerülhetett volna egyáltalán abba a helyzetbe, hogy bármiféle megállapítást tegyen. A tényállástisztázási kötelezettségének tehát nem tett eleget, ezzel megsértette az Ákr. 62. § (1) bekezdését, továbbá azzal, hogy nem rendelt ki szakértőt, megsértette az Ákr. 71. § (1) bekezdését.

- [22] A határozat nem rögzíti, hogy miben áll a tiltott megállapodás vagy az összehangolt magatartás. A metaadat egyezés még az esetleges fennállása esetén sem alapozza meg – egyéb adatok és azok rögzítése, az azokból levont okszerű következtetések nélkül – a Kbt. 2. §. (1) bekezdése szerinti jogsértés megállapíthatóságát, mivel a jogsértés nem a metaadatok azonosságával egyenlő. Az eljárásban közöttük semmiféle egyeztetés, összejátszás nem volt. Az ismeretlen módon metaadatok közé került név ezt önmagában nem is igazolja, az az összejátszás és a Kbt. 2. § (1) bekezdése megsértésének megállapítására nem alkalmas.
- [23] Annak a ténynek az igazolására, hogy a becsült értékek a közbeszerzési eljárást megelőzően köztudomásúak, nyilvánosak és mindenki által ismertek voltak indítványozták D. Á. tanúkenti meghallgatását, valamint Kádár Viktória adminisztratív ügyintéző tanúkenti meghallgatását, akinek a jelen projektről is közvetlen tudomása van. Indítványozták továbbá az alperesi érdekelt vizsgálati eljárása iratanyagának bekérését és peranyaghoz csatolását, mivel ezen iratanyag része a jelen keresetben is hivatkozott nagy számú nyilatkozat, okirat, ami a becsült érték nyilvános voltát, köztudomású jellegét támasztja alá. A bíróság első tárgyaláson hozzájuk intézett azon felhívására, hogy az EKR-rel kapcsolatos állítások igazolása céljából az EKR üzemeltetőjétől szükséges nyilatkozatot beszerezniük, amelynek teljesítésére a bíróság 15 napos határidőt biztosított, az I-III. rendű felperesek határidőn túl, a per második tárgyalási határnapján beérkezett beadványukban előadták, hogy az Új Világ Nonprofit Kft.-hez intézendő megkeresést kizárólag az EKR-ben rögzített, az adott közbeszerzési eljáráshoz tartozó rendszernaplók és audit log bejegyzések ismeretében lehet érdemben megtenni, és az első tárgyaláson elhangzottak szerint még a törvényszéknek sem volt hozzáférése az EKR irataihoz. A megkeresést a naplóadatok és a rendszerszintű fájlkezelési műveletek megismeréséhez kívánják kötni, amelyekhez a bíróság által is igényelt EKR hozzáférés biztosítása az előfeltétel, és amennyiben a törvényszék a hozzáférés birtokában az EKR-ből adatokat nyer ki, ezen adatok megismerésére – a Kp. 78. § (6) bekezdése alapján – jogosultak. E megismerést követően lettek volna abban a helyzetben, hogy az Új Világ Nonprofit Kft. felé célzott, a konkrét naplóadatokra hivatkozó megkeresést tegyenek. Bízta abban is, hogy a törvényszék az EKR hozzáférés birtokában maga is áttekinti az eljárási cselekmények naplóadatait, és amennyiben azokból a keresetlevélben hivatkozott anomáliákhoz hasonló rendellenességek tűnnek ki, az a bizonyítási szükséglet megítélését is befolyásolhatja. A keresetlevelükben részletesen kifejtették azokat a technikai kérdéseket, amelyek az EKR fájlkezelési mechanizmusával összefüggésben felmerülnek. Kérelmezték, hogy a bíróság biztosítsa a közbeszerzési eljárás rendszerszintű audit-naplóinak megismerését. Indítványozták, hogy a bíróság keresse meg az EKR rendszer üzemeltetőjét a közbeszerzési eljárás rendszerszintű audit-naplóinak beszerzése, továbbá a beadványában feltett kérdések megválaszolására az EKR rendszer feltöltési és tárolási mechanizmusa, a metaadatok megbízhatósága, az alperesnek ezzel kapcsolatban a határozatban tett megállapításai vonatkozásában, továbbá a következő kérdések megválaszolására: - Álláspontja szerint az OOXML-fájlok docProps/core.xml állományában tárolt metaadatok (különösen a

cp:lastModifiedBy mező) módosíthatók-e a feltöltést megelőzően bármilyen, az Office-alkalmazáson kívüli eszközzel (pl. ExifTool, közvetlen XML-szerkesztés, PowerShell-script) anélkül, hogy ez a módosítás utólag kimutatható lenne? - Álláspontja szerint a keresetlevélben hivatkozott 2 perces időkülönbség (10:05 és 10:07) – két különböző, eltérő adattartalmú Excel-fájl utolsó módosítása között – összhangban áll-e a normál felhasználói munkafolyamattal, avagy ilyen rövid idő alatt fizikailag lehetséges-e két különböző árajánlati táblázat érdemi módosítása és mentése?

- [24] A IV-IX. rendű felperesek közös keresetükben a határozat megváltoztatását kérték akként, hogy a bíróság utasítsa el a jogorvoslati kezdeményezést a Kbt. terhükre rótt 25. § (1) és 36. § (2) bekezdésének megsértésére vonatkozóan, és ennek alapján mellőzze a bírságot. Perköltséget igényeltek.
- [25] Hivatkozásuk szerint az alperes nem megfelelően értékelte a korábbi eljárásukat és tévesen állapította meg a jogsértéseket. A Kbt. valamennyi rendelkezését betartották, a megkötött szerződés szerződésszerűen teljesítésre került, az uniós forrás a céljának megfelelően került felhasználásra. Az utóellenőrzési jelentés szerint az eljárásuk megfelelt a Kbt. rendelkezéseinek.
- [26] Csatlakoztak az I-III. r. felperesek keresetlevelének kifejezetten az Indokolás I-II. pontjaiban foglalt eljárási kifogásaihoz, és kérték a bíróságot, hogy azt saját nyilatkozatuknak is tekintse. (Ezen hivatkozás szerint az alperesi érdekeltnek nem volt jogosultsága a létrehozását megelőző közbeszerzési eljárásban az alperes eljárását kezdeményezni; illetve a kezdeményezés a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja szerinti ötéves objektív eljárásindítási határidőn túl került előterjesztésre, ezért elkésett.)
- [27] Az alperes Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértése körében tett következtetése ellentétes a közös ajánlatkérők, valamint az I-III. r. felperesek vonatkozásában. Az alperes a határozat 298. pontjában azt állapította meg, hogy a kezdeményező nem tudta semmilyen ténnyel a becsült érték nyilvánosságát cáfolni, és az ajánlatkérő és a kérelmezettek állítása életszerű volt ezen információk fellelésének hiányára, hiszen állításuk szerint ezen adatok több mint 8 éve kerültek nyilvánosságra. Ezzel szemben a 315. pontban azt rögzítette, hogy a becsült érték nyilvánosságra kerülését a felek nem tudták bizonyítani. Amennyiben az alperes megállapítja, hogy a becsült érték nyilvánosságra került az EKR-en kívül, ezen állítást cáfoló semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre, és életszerűnek minősül az a körülmény, hogy 8 év elteltével már ezen információk nem lelhetőek fel, ebből pedig levonta azt a következtetést, hogy az összejátszás nem állapítható meg a becsült értékkel majdnem egyező ajánlat miatt, ezzel szemben viszont a közös ajánlatkérők terhére rója, hogy nem észlelték az ajánlati árak becsült értékkel egyezőségét és azzal közel azonos mértékét, és az okok feltárása érdekében nem tettek további intézkedést. A következtetés így okszerűtlen, mert ha az ajánlatkérők pontosan tudták a becsült értéket annak nyilvánossága miatt, akkor az ahhoz közelítő ajánlati árak észlelése miatt nem kellett vizsgálatot végezniük, mert ennek oka tudott volt, tehát az összeférhetlenség gyanúja nem merült fel, ezért a feltöltött fájlok metaadatainak vizsgálatába sem kellett belekezdeni. Ezen adatok vizsgálatát az utolsó ellenőrzést végző szerv sem végezte el, vagyis náluk sem merült fel a gyanú.
- [28] Csatlakoztak az I-III. r. felperesek azon hivatkozásához is, hogy nem volt tudható, hogy miért ez az adat szerepel a metaadatok között. Álláspontjuk szerint ez szakértői vizsgálat és tényállástisztázás nélkül, feltételezésre alapítva, nem lehet a jogsértés megállapításának alapja. A metaadatok hitelessége megkérdőjelezhető, ezért arra az alperes – bizonyítás nélkül – nem alapozhatja a döntését. Az alperes döntése így helytelen tényálláson és ebből levont téves következtetésen alapul, ezért tévesen állapította meg az alperes a terhükre rótt mindkét jogsértést.
- [29] A felperesi érdekelt is kérte a határozat megváltoztatását és a kezdeményezés elutasítását. Perköltséget igényelt a csatolt megbízási szerződés alapján.
- [30] Érvelése szerint esetében nem alkalmazható a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja, mert

részére sem került megküldésre az eljárás eredménye, más határidőt pedig nem jelölt meg az alperesi érdekelt. A b) pont szerinti határidő pedig – az Ákr. 60 napos határideje alapján – lejárt. Ezért a kezdeményezés elkésett, mind az öt éves, mind a 90 napos határidő letelt, az eljárást velük szemben meg kellett volna szüntetni.

- [31] Az alperes nem értékelte a garanciális ügyféli jogok gyakorlásának akadályait, ezzel sérült az Alaptörvény XXIV. cikke. A IV. r. felperesen kívül a felperesek az eljárás iratait nem kapták meg, a közbeszerzési eljárás előkészítésében és lebonyolításában nem vettek részt, az EKR-hez nem volt hozzáférésük, ezért nem észlelhették az összeférhetetlenséget, a becsült értékhez közelítő ajánlati árakat. Az alperes nem tett különbséget az egyes ajánlatkérői magatartások és felelőségek között, azt az alperesi érdekelttől sem kérte számon, nem lehet tudni, hogy a felperesi érdekelttel szemben mit kifogásolt. A becsült érték nyilvánosságáról valamennyi felperes nyilatkozott, azt az alperesnek figyelembe kellett volna vennie. Nem indokolta az alperes meg, hogy a bizonyítási indítványait miért utasította el, ezzel megsértette az Ákr. 62. §-át, az Ákr. 1-2. §-ait és 81. § (1) bekezdését. A Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértése körében egyoldalúan fogadta el az alperesi érdekelt álláspontját. A tényleges összeférhetetlenség megállapítására nem került sor, a befolyásra alkalmasság körében nem tesz megállapítást, ezen rendelkezés megsértését ezért a kúriai gyakorlat alapján (EBH2019.K.20., KJD2021.1, Kfv.37.145/2021/2., Kf.40.222/2020/7., Kfv.37.133/2015/5.) nem állapíthatta volna meg. A Kbt. 36. § (2) bekezdés megsértésének megállapítása is jogsértő, az ajánlati érték-becsült érték egyezőség volt csak nyilvánvaló, ez azonban csak az ajánlatkérő-ajánlattevő viszonylatában valósíthat meg jogsértést és nincs köze a vállalkozások egymás közti magatartásához. A metaadatokat szakértővel kellett volna megvizsgáltatni, ami nem elvárható az ajánlatkérőktől. Az EKR-be feltöltött fájlokat ahhoz, hogy meg lehessen nyitni, le kell tölteni, nem a felületen lehet megnyitni. Lehetséges, hogy D. Á. mint bírálóbizottsági tag adott esetben segített szétszedni ezeket a műszaki dokumentumokat, amiket utána az ajánlattevők rendelkezésére bocsátottak, akik letöltötték őket, és ha az ő eszközük nem volt elnevezve, lehet, hogy nem az ő nevükön futott az utolsó módosítás vagy maradt volna az eredeti szerkesztő nevéen. A metaadatok anomáliáját az irányító hatóság sem észlelte, de azok egyezőségének felismerése is csak feltételezéseket alapozhattak volna meg, ami nem elegendő a Kbt. 36. § (2) bekezdés szerinti jelzéshez.
- [32] Az alperes a védiratában – a határozatban foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását kérte. Perköltséget is igényelt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (1) bekezdése alapján.
- [33] Védekezése szerint a határozata helyesen megállapított tényálláson alapul, sem anyagi jogi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett. A visszaható hatályú jogalkotás és a további eljárásjogi kifogások kapcsán tett nyilatkozatokra álláspontját a határozatban kifejtette, azt fenntartja. A hiányzó iratok csatolására a kezdeményezőt felhívta, döntését a rendelkezésére álló iratok alapján hozta meg. A becsült érték nyilvánossága kapcsán okirati bizonyítékok becsatolását várta volna el mindkét eljáró féltől, ami elmaradt, így a döntése az EKR és a nyilatkozatok együttes értékelése alapján történt. A metaadatok hitelessége kétséget kizáróan igazolható, hiszen az EKR egy közhiteles adatbázisnak minősül, így téves minden olyan feltevés, mely ezt próbálja cáfolni. Az EKR-ben az adattal történő módosítás, különösen az ajánlatban történő módosítás kizárt. Ha az ajánlattevő az ajánlatában módosítást eszközöl, a rendszer ezt naplózza annak érdekében, hogy az átláthatóság biztosítva legyen. Ha valaki egy entert üt egy iratba, akkor már megjelenik a metaadatokban módosítóként. Erre tekintettel kizárólag azt a dokumentumot vizsgálta, amelyet az EKR-ből töltött le, és nem a kezdeményező által csatolt dokumentumot. A metaadatok bizonyíthatósága a bírósági gyakorlatban (főként a büntetőeljárásokban) nem igényel különös szakmai hozzáértést, az evidenciaként működik. A metaadat a Word dokumentumban megváltoztatható, ezt nem vitatja. De nem életszerű az, hogy az ajánlattevőként közbeszerzési eljárásban induló gazdasági szereplő az ajánlatkérő egyedi nevét használva az ajánlatát úgy adja be, hogy ezen

név szerepeljen a dokumentum készítőjeként. Különösen valószínűtlen, hogy valamennyi az eljárásban résztvevő ajánlattevő azonos nevet szerepeltet a dokumentum utolsó beavatkozójaként. Ebből egyetlen tény olvasható ki, hogy ugyanazon eszközzel töltötték ki vagy mentették utoljára valamennyi ajánlattevő ajánlatában becsatolt ártáblázat excel fájlját és ez került az EKR-be feltöltésre. Mivel ez képezte az ajánlat szakmai ajánlati részét, így az adatok azonossága kétséget kizáróan bizonyította az ajánlattevők közötti együttműködést az ajánlatkérő képviselőjével. Az a tény, hogy a bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az ajánlatkérő képviseletében eljáró személy számítógépéről történt mindhárom ajánlattevő árajánlata utolsó mentése beadás előtt, kétségesse tesz minden ajánlatkérői hivatkozást az összeférhetetlenség kapcsán, hiszen ezen magatartás megvalósulása a jogsértés tényét megerősíti. A becsült érték összegével szinte teljesen megegyező ajánlati ár önmagában felveti a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy torzító magatartás lehetőségét.

- [34] Az alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérte és perköltséget igényelt az IM r. 3. § (1) bekezdése alapján.
- [35] Álláspontja szerint az alperes határozata ténybelileg megalapozott, jogszerű. A projekt költségvetése, amelyre a felek is hivatkoztak az alapeljárásban, nem egyenlő a becsült értékkel. A projekt költségvetéséből, már amennyiben ismert volt, nem lehet levonni következtetést a becsült érték nagyságrendjére. Ebből kifolyólag nincsen relevanciája annak, hogy egyébként a felek az alperesi eljárásban nem tudták bizonyítani ennek a nyilvánosságát, hiszen 8 éves eljárásról beszélünk, a honlapok is már törölődtek, lekerültek. Önmagában az, hogy a becsült érték nyilvános volt vagy sem, nem magyarázza az ajánlatkérőknek azt a magatartását, hogy a becsült értékkel gyakorlatilag teljes mértékben megegyező ajánlati árra nem kérdeztek rá. Ezt észlelni kellett volna, ez a következetes döntőbizottsági gyakorlat is. Az EKR közhiteles adatbázis, dedikáltan a közbeszerzési eljárások lebonyolítására hozták létre, tehát nem vonható alapvetően kétségbe a naplózott bejegyzések valóságosága és a hozzáférése sem. Miután a közbeszerzési eljárásban a verseny tisztasága az alapvető mindkét oldal részéről, azt az ajánlatkérő köteles biztosítani, az ajánlattevő pedig tiszteletben tartani, és ez magában foglalja azt is, hogy egyik-másik oldali szereplő nem vehet részt a másik ellentétes oldali eljárásban ugyanazon közbeszerzési eljárásban. Önmagában az a körülmény, hogy a bírálóbizottság elnökeként eljáró illető végzett utoljára módosítást mindhárom ajánlat meghatározó dokumentumában, egyfelől a verseny tisztaságának a megsértését sejteti az ajánlatkérői oldalon, illetve ugyanebből kifolyólag az ajánlattevői összejátszást is, hiszen nem reális, hogy az ajánlattevők tudta, ismerete nélkül egy ajánlatkérői képviselő belenyúljon mindhárom ajánlatba. Az utóellenőrző szerveknek nem kötelessége, hogy teljes horizontban ellenőrizzenek, egy ellenőrző lista alapján dolgoznak.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [36] A felperesek keresetei – az alábbiak szerint – alaptalanok.
- [37] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés a) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján egyesített közigazgatási peres eljárásban, nyilvános tárgyaláson bírálta el, figyelemmel arra, hogy az I-III. r. felperesek tárgyalás tartását kérték.
- [38] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással

összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.

- [39] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [40] A bíróság a felperesek keresetei alapján elsőként azt vizsgálta, hogy volt-e eljárásjogi akadálya az alperes eljárásának és érdemi döntéshozatalának.
- [41] Az Alkotmánybíróság a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatban rögzítette, hogy „[a] Jat. [a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény] 2. § (2) bekezdése értelmében jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Ebből a szabályból következően tehát a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma nem abszolút érvényű, és egyértelműen élhet ezzel az eszközzel a jogalkotó akkor, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel” (Indokolás [18]). Ezen túlmenően a jogbiztonságból fakadó visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem feltétlen és kizárólag a jogalanyok helyzetét elnehezítő (ad malam partem) jogalkotásra irányadó, továbbá a tilalom nem terjed ki a jogszabályok módosíthatóságának időbeli korlátaira sem {1/2016. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [55]; 16/2014. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alkotmánybíróság a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával kapcsolatos gyakorlata alapján a következő tesztet alkalmazta: a támadott rendelkezések „a hatályba lépésük előtt létrejött jogviszonyokra vonatkoznak-e, és ezekre nézve kötelezettséget állapítanak-e meg, kötelezettséget terhesebbé tesznek-e, jogot korlátoznak-e vagy vonnak-e el, illetve jogellenessé nyilvánítanak-e valamely magatartást” {13/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [56]; 35/2019. (XII. 31.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [42] Az Alkotmánybíróság a 24/2022. (X. 26.) AB határozatában rögzítette azt is, hogy gyakorlata szerint „az ad malam partem visszaható hatály tilalma elsősorban a normaalkotással szemben megfogalmazott elvárás, hiszen a jogbiztonság elvéből vezethető le a visszaható hatályú jogalkotás tilalma is {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [15]}. A 30/2014. (IX. 30.) AB határozatában rögzített gyakorlata szerint „[a] jogállamiság [B] cikk (1) bekezdése] részét képező jogbiztonság elve megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, az egyes normák egyértelműségét. [...] A következetes alkotmánybírósági gyakorlat értelmében továbbá valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. {10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy alaptörvény-ellenesség nemcsak visszaható hatályú jogalkotással, hanem a jogszabály visszamenőleges alkalmazásával összefüggésben is felvethető, ha a jogviszony vagy a jogvita létrejöttékor még nem létező – vagy nem hatályos – előírás alapján bírálnak el egy ügyet {3074/2021. (III. 4.) AB határozat, Indokolás [40]; 3154/2019. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [25]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [16]; 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [32]}”. Az Alkotmánybíróság 24/2022. (X. 26.) AB határozatának [41] bekezdésében akként foglalta össze saját joggyakorlatát, hogy „az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás sérelme abban az esetben állapítható meg, amennyiben a visszaható hatályú jogalkalmazás az indítványozóra nézve hátrányos”.
- [43] Az Alkotmánybíróság a 9/2020. (V. 28.) AB határozatával a Kbt. 152. § (2a) bekezdésére és a 197. § (10) bekezdésére vonatkozó alkotmányos követelményt állapított meg, amely szerint 2019. január 1-jét megelőzően a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárásának

kezdeményezésére vonatkozó, a jogsértés tudomására jutásától számított hatvannapos határidő elteltét követően a tudomásra jutás kezdőnapja utóbb nem köthető a szabálytalansági eljárás megindításának napjához. „Az Alkotmánybíróság a határozat indokolásának IV/2. pontjában (Indokolás [25] és köv.) idézett gyakorlata szerint nem sérti a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, ha az új jogszabályi rendelkezések alkalmazása a hatálybalépés előtt bekövetkezett jogi tény nem módosítja a jogalanyok számára hátrányos módon.” „Az ad malam partem visszaható hatályú jogalkotás tilalmával tehát az nem áll ellentétben, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdésének és 197. § (10) bekezdésének együttdalkalmazásával 2019. január 1-jét követően a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalbóli eljárásának kezdeményezésére vonatkozó közhatalmi jogkör, mint anyagi jogi jogintézmény határideje a szabálytalansági eljárás megindításának napjához kösse az érintett szerv jogsértésről történő tudomásra jutását. Ugyanakkor ezen anyagi jogi szabály és a hozzá kapcsolódó 60 napos szubjektív határidő az új szabály hatálybalépése előtt bekövetkezett jogi tények vonatkozásában nem eredményezhet a jogalanyok számára jogkorlátozást, illetve nem teheti kötelezettségeiket terheesebbé”. {Indokolás [47]-[49] bekezdések}

[44] A bíróság a fenti jogértelmezést követve vizsgálta a felperesek vonatkozásában, hogy sérti-e a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát az, hogy a vizsgált közbeszerzési ügyben az alperesi érdekelt az alperes hivatalbóli eljárását kezdeményezte.

Az alperesi érdekeltet az Eufetv. – a preambulumban is rögzítettek szerint – az európai uniós költségvetési források felhasználásának még hatékonyabb ellenőrzését ellátó intézményrendszer létrehozása, valamint az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti eljárás keretében javasolt intézkedéseknek való megfelelés céljából hozta létre 2022. október 11-i hatállyal. Az Eufetv. 3. §-a az alperesi érdekelt feladatait akként rögzíti, hogy „A Hatóság minden olyan esetben fellép, ahol a Hatóság álláspontja szerint valamely, az európai uniós források felhasználása vagy annak ellenőrzése körében feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezet, ideértve a szerződéskötőt is, nem tette meg a szükséges lépéseket olyan csalás, összeférhetetlenség, korrupció és egyéb jogsértés vagy szabálytalanság megelőzésére, felderítésére és kijavítására, amely érinti az európai uniós költségvetéssel való hatékony és eredményes pénzgazdálkodását vagy az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, vagy ennek komoly kockázata felmerül.” Egyértelműen rögzíti továbbá, hogy „A Hatóság hatáskörrel rendelkezik különösen az Európai Uniótól részben vagy egészben pénzügyi támogatásban részesülő tervezett, folyamatban lévő vagy korábbi intézkedések vagy projektek tekintetében”. Az Eufetv. 24. § (4) bekezdése szerint közbeszerzési jogsértés esetén a Hatóság a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontja szerint kezdeményezheti a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását. Az Eufetv. 89. §-a iktatta be a Kbt. 152. § (1) bekezdés o) pontjába – 2022. október 11-i hatállyal – az alperesi érdekelt hivatalbóli eljáráskezdeményezési jogát. Ezen rendelkezések értelmében az alperesi érdekelt jogosult fellépni és az alperes eljárását kezdeményezni nem csak a létrehozása után, hanem a már lezárult közbeszerzési eljárások esetén is.

[45] A bíróság nem fogadta el a felperesek azon érvelését, hogy a jogbiztonság elve önmagában már azáltal sérült, hogy a közbeszerzés időtartama alatt még nem kellett számolniuk egy nem létező hatóság eljárásával. A jogbiztonság elvének sérelmét az jelenti, ha ezen szerv fellépése (függetlenül a személyétől) a felperesek kötelezettségeit terheesebbé teszi annál, mint amelyre a közbeszerzési eljárás lefolytatásakor számíthattak.

[46] Az Európai Unió Bíróságának C–496/18. és C–497/18. Hungeod és társai kontra Közbeszerzési Döntőbizottság egyesített ügyekben hozott ítéletében kimondta, hogy az uniós közbeszerzésekre irányadó irányelvei „nem írják elő, és nem is tiltják meg a tagállamok számára azt, hogy olyan szabályozást fogadjanak el, amelynek értelmében valamely nemzeti felügyelő hatóság az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából hivatalból jogorvoslati eljárást indíthat a közbeszerzésre vonatkozó szabályozás megsértésének a

vizsgálata céljából. Amennyiben azonban előírnak ilyen eljárást, az az uniós jog hatálya alá tartozik, mivel az ilyen jogorvoslat tárgyát képező közbeszerzési szerződések a közbeszerzési szerződésekről szóló irányelvek tárgyi hatálya alá tartoznak, és ennél fogva annak tiszteletben kell tartania az uniós jogot, ideértve e jog általános elveit, amelyek közé a jogbiztonság általános elve is tartozik. A jogbiztonság általános elvével ellentétes az, hogy a felügyelő hatóság által az Európai Unió pénzügyi érdekeinek a védelme céljából hivatalból indított jogorvoslati eljárás keretében az új nemzeti szabályozás - a célból, hogy ellenőrizték a közbeszerzési szerződések módosításainak jogszerűségét - előírja, hogy az ilyen eljárást az e szabályozásban rögzített jogvesztő határidőn belül indítsák meg, holott az e módosítások időpontjában alkalmazandó korábbi szabályozásban előírt jogvesztő határidő már lejárt.”

[47] A Kúria a Kfv.IV.37.178/2019/7. számú ítéletében a korábban hatályos Kbt. és az új Kbt. alkalmazhatóságát vizsgálva megállapította, hogy a közbeszerzési jogsértés megtörténtekor hatályos rendelkezések alapján a hivatalbóli eljárás kezdeményezésére előírt határidő már letelt addigra, amikor az új Kbt. rendelkezései hatályba léptek, erre tekintettel ténylegesen sérült a jogbiztonság elve a kezdeményezés befogadásával. A jogsértés abban állt, hogy az eljárás megindításakor az erre nyitva álló - 2003. évi Kbt. szerinti - objektív határidő is eltelt. Határozata szerint „a bizalomvédelem elvével ellentétes az, ha valamely nemzeti szabályozás módosításai lehetővé teszik a nemzeti felügyelő hatóság számára, hogy jogorvoslati eljárást indítson, holott az e módosítások időpontjában alkalmazandó korábbi szabályozásban előírt jogvesztő határidő már lejárt” {Indokolás [26] bekezdés}.

A Kúria a KJD2020.15. számon megjelent ítéletében (Kfv.IV.37.465/2019/11.) kimondta, hogy az alperes eljárása csak abban az esetben felel meg a jogbiztonság követelményének, amennyiben arra az irányadó szabályok alapján a felperesek előre számíthattak, azaz amennyiben az eljárás megindításakor az erre nyitva álló objektív határidő a jogsértéskor alkalmazandó jogszabályok szerint már eltelt, úgy az eljárás megindításának a továbbiakban már nincs helye.

A Kúria Kfv.III.38.151/2018/18. (KJD2019.26.) számú döntése szerint az új Kbt. átmeneti rendelkezéseinek speciális szabályozása a jogorvoslati eljárásban eredményezheti, hogy eljárásjogi kérdésekben már az új törvényt, anyagi jogi jogkérdésben pedig még a régi törvényi rendelkezéseket kell alkalmazni. Az időbeni hatályt a konkrét ügy egyedi tényállása (dátumai) alapján esetről-esetre kell vizsgálni.

[48] A bíróságnak a fenti jogértelmezés alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a feltételezett jogsértés időpontjában hatályos rendelkezések szerint a felperesek milyen eljáráskezdeményezési határidőre számíthattak és a közbeszerzés megindulásakor irányadó objektív határidő eltelt-e az eljárás kezdeményezéséig. Tekintettel arra, hogy a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma összefügg az eljáráskezdeményezés törvényi határidejével, a bíróság a két kérdést együtt vizsgálta.

[49] A Kbt. közbeszerzési eljárás megindulásakor (2018. május 25.) hatályos 152. § (2) bekezdése szerint az alperes hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül, de *a)* legkésőbb a jogsértés megtörténtétől számított három éven belül, [...] vagy *c)* támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az *a)* és *b)* ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó külön jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől – közbeszerzési eljárás mellőzésével történt beszerzés esetén a szerződés megkötésének időpontjától, vagy ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történt megkezdésétől – számított öt éven belül kezdeményezheti.

[50] A vizsgált közbeszerzés támogatásból valósult meg, ezért rá a Kbt. 152. § (2) bekezdés *c)* pontja alkalmazandó. A Kbt. 152. § (2) bekezdés *c)* pontja speciális rendelkezést tartalmaz a támogatásból megvalósuló beszerzések esetére, jelentősen nagyra nyitva ezen esetekre a jogsértések vizsgálhatóságának határidejét. Főszabályként rögzíti, hogy az adott támogatás

folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül van lehetőség a kezdeményezés előterjesztésére, de annak minimális időtartama öt év. Amennyiben az iratmegőrzési kötelezettség öt évnél rövidebb, akkor legalább öt évig van lehetőség a kezdeményezés előterjesztésére. Tehát e rendelkezés „legalább” kifejezése nem szűkítő, hanem ellenkezőleg, tágító jelentéssel bír. A felperesek tehát téves jogértelmezés alapján, alaptalanul hivatkoztak az „öt éves határidő” lejártára. Az eljáráskezdeményezésre az iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül volt lehetőség, azaz a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet 110/A. §-a szerint 2027. december 31-ig bezárólag, amit az alperes is helytállóan állapított meg.

- [51] Az alperes e körben a határozat 244. pontjától kezdődően az objektív határidő megtartottságát is vizsgálta, a 247. pontban „a kezdeményező rámutatott” fordulattal utalt arra, hogy a felperesek nyelvtani értelmezése téves, és a 254.-257. pontokban rögzített indokolásból egyértelműen kitűnik, hogy az alperes a fenti – helyes – jogértelmezés alapján vizsgálta a kifogásolt határidő megtartottságát, vagyis a felperesek érvelését nem fogadta el. Az alperes tehát eleget tett az indokolási kötelezettségének e körben, a felperesek hivatkozása az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértésére megalapozatlan volt.
- [52] A fentiek alapján a felpereseknek a közbeszerzési eljárás (és a feltételezett jogsértés elkövetésének) idején számolniuk kellett azzal, hogy a közbeszerzési eljárás jogsértő jellegére hivatkozással az arra jogosult hatóságok egészen az iratmegőrzési kötelezettség lejártáig kezdeményezhetik az alperes eljárását. Ezen nem változtat az, hogy egyes erre jogosult szervek vonatkozásában a szubjektív határidő esetleg már eltelt.
- [53] Megállapította a bíróság, hogy sem az alperesi érdekelt létrehozásának napján, sem az alperes eljárása kezdeményezésének napján (2025. április 24.) nem telt még el az eljáráskezdeményezés objektív határideje a közbeszerzés megindításakor hatályos Kbt. rendelkezései szerint, ezért a közbeszerzési eljárás vizsgálhatósága nem volt lezártnak tekinthető. Nincsen jelentősége annak, hogy a közbeszerzési eljárás idején az alperesi érdekelt még nem létezett, mert azáltal, hogy az eljárás kezdeményezője az alperesi érdekelt volt, a felperesek jogi helyzete nem vált terheesebbé. A bíróság megállapítása szerint sem ütközik a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába, hogy az alperesi érdekelt az alperes hivatalbóli eljárását kezdeményezte a vizsgált közbeszerzési ügyben, amit az alperes is helytállóan állapított meg határozatában.
- [54] A felperesek e körben nem jelöltek meg olyan konkrét kérdést, amit az alperes nem vizsgált, illetve nem bírált el. Az alperes határozata tartalmazza a felperesek érveit és a felvetett kérdés mikénti eldöntésének – jogszabályhellyel és alkotmánybíróági gyakorlattal alátámasztott – indokait, a határozata 235., 239. és 241. pontjaiban kifejezetten reagált a felperesek érveire is, az alperes tehát e vonatkozásban az indokolási kötelezettségét sem sértette meg.
- [55] A bíróság a Kúria Kfv.VI.37.646/2019/4. számú ítéletét a jelen ügyre nem találta alkalmazhatónak, mivel abban a Kúria az alperes azon hatáskör bővülését vizsgálta, amely feljogosította a szerződések semmisségének megállapítására (Kbt. 145. § (3a) bekezdését és 165. § (2) bekezdés g) és h) pontjait) a jelen ügygel tehát sem ténybeli, sem jogi azonosság nem volt megállapítható.
- [56] Az alperesi érdekelt eljáráskezdeményezési jogára vonatkozó határidő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvénnyel a Kbt.-be iktatott (a továbbiakban: Mód7. tv.) 152. § (2a) bekezdéssel bővült és az ellenőrzést végző szervekre 2023. szeptember 1-jétől szigorúbb előírásokat tartalmaz. A Kbt. 197. § (26) bekezdése szerint a Mód7.tv. által módosított 152. § (2) - (2a) és (4) bekezdését az ezen rendelkezések hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésekről az ezen rendelkezések hatálybalépése után szerzett tudomást. A felek nem vitatták, hogy az alperesi érdekelt a vizsgált jogsértésekről a Mód7. tv. hatálybalépését

követően szerzett tudomást.

- [57] A Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerint, ha az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet közbeszerzési jogsértés feltárására vagy jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló, jogszabályban meghatározott ellenőrzést vagy más eljárást folytat le, ez a személy vagy szervezet a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását a (2) bekezdésben meghatározott időtartamokon belül, de legfeljebb
- a) az ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzéssel, illetve az eljárással érintett szervezettel való közlésétől (több érintett szervezet esetén a legkorábbi közlés időpontjától); vagy
 - b) az a) pont szerinti közlés hiányában az ellenőrzés, illetve eljárás lezárására irányadó határidő lejártától; vagy
 - c) az európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén az a) -b) pontoktól eltérően, a szabálytalansági eljárás megindításától számított kilencven napon belül kezdeményezheti.
- [58] A közigazgatási iratanyagból az állapítható meg, hogy az alperesi érdekelt a 59/2023. (XI.16.) számú Igazgatósági határozattal rendelte el az Eufetv. III. fejezete szerinti átfogó vizsgálatot a jelen ügy tárgyát képező és további közbeszerzési eljárásokat érintően a „Humán szolgáltatások fejlesztése Baranya és Somogy megyében” című projekt tekintetében az európai uniós költségvetési források felhasználásának vizsgálatára. A vizsgálati eljárás lezárásáról 2025. március 10-én értesítette a IV. r. felperes konzorciumvezetőt.
- [59] Az IV-IX. r. felperések keresetindítási határidőn belül nem hivatkoztak a fenti rendelkezések megsértésére, ezért a bíróság – a keresethez kötöttség elvére tekintettel – az ő vonatkozásukban azt nem vizsgálhatta.
- [60] A I-III. r. felperésekre vonatkozóan a felek egyező nyilatkozata szerint az a) pont nem alkalmazható, mivel velük az eljárás megindítását az alperesi érdekelt nem közölte. Az I-III. r. felperések azt sérelmezték, hogy az alperes a b) pont alkalmazhatóságát mondta ki úgy, hogy az alperesi érdekelt ezen pontra a kezdeményezésében nem hivatkozott, ezért az alperes a kérelemhez kötöttség elvét megsértette. E körben a bíróság kiemeli, hogy a kérelemhez kötöttség az eljárás tárgyát képező kérelmi elemekhez kötöttséget jelent, amelynek – a Kbt. 149. § (1) bekezdés d) pontja és a Kbt. 3. § 16. pontja szerint – kötelező eleme a feltételezett jogsértés jogszabályi alapjának megjelölése. Az eljárás megindításának törvényi feltételeit, vagyis a kezdeményezés elbírálásának eljárási akadályát az alperes a kérelem tartalmától függetlenül, hivatalból köteles vizsgálni és vitatás esetén e vizsgálat eredményéről is köteles a döntésében számot adni. Az alperes ezen kötelezettségének tett eleget azzal, hogy a felperések vitatása alapján vizsgálta a fenti rendelkezés szerinti határidő megtartottságát is és arról a határozatában számot adott. Ezzel nem „egészítette ki” a kezdeményezésben megjelölt jogalapot és nem sértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes eljárás elvét sem.
- [61] A Kbt. 152. § (2a) bekezdés b) pont értelmezésével kapcsolatban a felek közötti jogvita abban állt, hogy az I-III. r. felperések szerint az alperesi érdekelt eljárására az Eufetv. 20. § (1) bekezdése alapján az Ákr. hatósági ellenőrzésre, közvetve a hatósági eljárásra irányadó 60 napos általános határidő irányadó, míg az alperes és az alperesi érdekelt álláspontja szerint az Eufetv. 20. § nem alkalmazható, hanem csak a 17. §, amely viszont nem tartalmaz határidőt az eljárás lezárására.
- [62] A Fővárosi Törvényszék a 103.K.703.769/2023/17. számú ítéletében már rámutatott és a 103.K.702.522/2024/20. számú ítéletében meg is erősítette, hogy „az alperes a kezdeményezőnek azt az eljárását, amelyet saját feladat- és hatáskörében végzett, melynek eredményeként végső soron a kezdeményezés mellett döntött nem vizsgálhatja, mivel ez túlmutatna a jogszabályi felhatalmazás alapját képező kereteken”. Ebből következően a jelen közigazgatási pernek sem lehet a tárgya annak vizsgálata, hogy az alperesi érdekelt a saját eljárását a megfelelő eljárásrendben folytatta-e le. Az iratok és az alperesi érdekelt saját

nyilatkozata is azt támasztotta alá, hogy az eljárását nem az Eufetv. 8. alcíme, „Az európai uniós forrás bevonásával megvalósuló közbeszerzésekkel kapcsolatos egyes hatósági feladat- és hatáskörök” alatt, a 20-23. §-okban szabályozott hatósági ellenőrzés keretében folytatta le, hanem kizárólag 7. alcím szerinti vizsgálati eljárást végzett, melyre vonatkozóan a 17. § (4) bekezdés rögzíti, hogy az ezen alcím szerinti vizsgálati eljárása nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, ezen alcím szerinti tevékenységével kapcsolatban közigazgatási pernek nincs helye. Ebből következően az Ákr. ügyintézési határidőre vonatkozó előírásai nem alkalmazhatók. Figyelemmel arra, hogy a vizsgálati eljárásra az Eufetv. ügyintézési határidőt nem ír elő, nem szabályoz, amit az alperes is helytállóan állapított meg, ezért ezen eljárásra a Kbt. 152. § (2a) bekezdés *b)* pont nem értelmezhető és nem alkalmazható. A felperesek ezért alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a 90 napos eljáráskezdeményszerzési határidő – az Ákr. 50. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján számítva – velük szemben 2024. április 14. napján lejárt. Az alperes a határozata 282. pontjában helytállóan állapította meg, hogy az I-III. r. felperesekkel szemben a Kbt. 152. § (2a) pontja alapján sem késett el a kezdeményezés lehetősége.

- [63] Mindezek alapján a felperesek megalapozatlanul állították, hogy az alperesi eljárás törvényi feltételei nem álltak fenn és az alperesnek az eljárást – az Ákr. 46. § (1) bekezdés *a)* pontja, és az Ákr. 47. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján – meg kellett volna szüntetnie.
- [64] A bíróság ezt követően a felperesi jogsértések megállapításával összefüggő kereseti hivatkozásokat vizsgálta.
- [65] A Kbt. 2. § (1) bekezdése szerint a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.
- [66] Nem volt elfogadható az I-III. r. felperesek azon hivatkozása, hogy az alperes téves sorrendben vizsgálta a jogsértéseket és nem megfelelően értékelte egymásra épülésüket. Az alperes ugyan valóban azon az alapon állapította meg az ajánlatkérők Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti jogsértését, hogy az ajánlati árak becsült értékkel azonos, illetve ahhoz közeli értékei alapján nem merült fel az ajánlatkérőben a verseny tisztasága sérelmének gyanúja és nem tett eljárási lépéseket annak kivédése érdekében. Azonban az I-III. r. felperesekkel szemben a Kbt. 2. § (1) bekezdésébe ütköző alapvető jogsértést az alperes az ajánlati dokumentumok egyezősége alapján állapította meg, amely független az ajánlatkérők azon kötelezettségétől, hogy minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak érdekében, hogy elkerüljék az összeférhetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását. Amennyiben az alperes nem állapítja meg az ajánlatkérők ezen kötelezettségének elmulasztását, az nem hat ki az I-III. r. felperesek jogsértésének megállapíthatóságára. Kiemeli a bíróság, hogy az alperes épp azon okból nem állapított meg jogsértést az I-III. r. felperesek vonatkozásában azon kezdeményszerzésben hivatkozott körülmény alapján, hogy az I. r. felperes az 1. résznél a becsült értékkel megegyező, a 2. résznél annál minimálisan magasabb ajánlati árat ajánlott, míg a többi ajánlattevő ennél magasabb ajánlati vállalást tett, mert a becsült értékek nyilvános vagy nem nyilvános volta nem volt az eljárásában megállapítható. A felperesek tehát a két jogsértés hivatkozott összefüggését tévesen állították. Ebből következően az I-III. r. felperesek jogaira és jogos érdekeire nem volt kihatással az ajánlatkérőkkel szemben megállapított jogsértés, a határozat rájuk nem vonatkozó rendelkezését – közvetlen jog, jogos érdek hiányában – ezért nem támadhatják. A bíróság ezért nem fogadhatta be az I-III. r. felpereseknek a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti jogsértés alapjául szolgáló határozati megállapításokkal összefüggő jogsérelmi hivatkozásait, nem vizsgálhatta a becsült értékek nyilvánosságának kérdését és nem adhatott helyt az ennek alátámasztására felajánlott bizonyítási indítványoknak sem (alperesi érdekelt iratanyagának beszerzése, Duczon Árpád és Kádár Viktória tanúként meghallgatása a becsült érték nyilvánosságára vonatkozóan).
- [67] Az I-III. r. felperesek terhére megállapított jogsértés alapja – a határozat 304-308. pontja alapján – az volt, hogy a 2. részre vonatkozó ajánlatukban szereplő „részletes árajánlat” excel

fájl utolsó módosítását azonos személy, mégpedig az ajánlatkérő képviselőjeként, a bírálóbizottság elnökeként és kapcsolattartójaként eljáró személy végezte az ajánlattételi határidőt megelőző 8. napon. Ebből az alperes arra következtetett, hogy az I-III. r. felperesek az ajánlatukat az ajánlattételi határidőt megelőzően egyeztették (Határozat 308.). A megállapítás bizonyítékaul az EKR-be feltöltött ajánlatok metaadatai szolgáltak, amelyeket az alperes személyesen is megvizsgált és megállapította, hogy azok egyeznek az alperesi érdekelt által csatolt iratokkal (Határozat 304.). Ezért iratellenes és egyben félrevezetésre alkalmas az a felperesi hivatkozás, hogy a határozat azt sejteti, hogy az összejátszás a becsült érték kiadására irányult.

- [68] Az elektronikus közbeszerzés részletes szabályairól szóló 424/2017. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: EKR rendelet) 4. § *a*) pontja általános követelményként írja elő, hogy az EKR-nek biztosítania kell, hogy a kapcsolattartás, valamint az információk továbbítása, cseréje és tárolása oly módon történjen, hogy az biztosítsa az adatok változatlan továbbítását, illetve a dokumentumok megváltoztathatatlanságát, letagadhatatlanságát, továbbá az ajánlatok, részvételi jelentkezések, megoldási javaslatok, pályaművek (a továbbiakban: ajánlat) bizalmas jellegének megőrzését; a *b*) pontja szerint azt is, hogy az ajánlat benyújtásakor elektronikusan továbbított adatokhoz határidő lejártá előtt ne lehessen hozzáférni. Az EKR Felhasználói kézikönyve (II. kötet ajánlattevők számára 2.18.1 verzió) is rögzíti, hogy „Az ajánlat benyújtását követően időzár alá kerül, nem megtekinthető, nem módosítható.” (77. oldal) Az ajánlattételi határidő lejártáig kizárólag az ajánlattevő módosíthatja a saját ajánlatát (visszanyitással), melynek biztonsági lépései vannak (elektronikus azonosítás).
- [69] A felperesek vitatták az EKR-be feltöltött excel fájlok metaadatainak hitelességét, továbbá kérték a Kbt. 79. § (1) bekezdésének alkalmazását. A Kp. 78. § (3) bekezdése szerint amennyiben a bizonyítás szükségessége a bíróság anyagi pervezetése folytán vált szükségessé, a bíróság legfeljebb tizenöt napos határidő tűzésével engedélyezheti a bizonyítási indítvány első tárgyalást követő előterjesztését. A bíróság az első tárgyaláson (2026. február 17.) anyagi pervezetéssel tájékoztatta a felpereseket arról, hogy az alperes által figyelembe vett metaadatok hiteltelenségének valószínűsítése szükséges az EKR-t üzemeltető gazdasági társaságtól szerzett igazolással, melyre ezért 15 nap határidőt biztosított a felperesek részére és erre tekintettel halasztotta el a tárgyalást. A bíróság tehát teret engedett annak a felperesek a perben valószínűsíthessék az EKR rendszerrel kapcsolatos felvetéseik reális voltát, azt, hogy a rendszer mégsem a jogszabályi előírásoknak megfelelően működik, azonban ennek lehetőségével nem éltek. Arra vonatkozóan is csak utalásokat tettek, de bizonyítékot nem tártak a bíróság elé, hogy más jogorvoslatok során az EKR rendszer és a metaadatok hitelessége megdőlt volna és hogy az alperes erről tudomással bírna. A felperesek az engedélyezett határidőn belül iratot nem csatoltak, nyilatkozatot nem tettek és további határidő engedélyezését sem kérték. Erre tekintettel a következő, 2026. április 8-i tárgyalás napján előterjesztett magyarázatát a bíróság nem fogadhatta el és a határidőn túl előterjesztett bizonyítási indítványainak a bíróság már nem adhatott helyt. Kiemeli a bíróság, hogy a részére biztosított EKR hozzáférés nem áll összefüggésben a felperes bizonyítási lehetőségeivel, ezt a felperesek tévesen állították. A bíróság azt is hangsúlyozza, hogy a felek helyett bizonyítást önállóan eleve nem végezhet, helyettük és érdekükben nem járhat el, kizárólag jogszabályi felhatalmazás alapján végezhet hivatalbóli bizonyítási cselekményeket. A felperesek ezen elvárása kifejezetten alapvető elvárásokba ütközött. Az EKR hozzáférés hiánya nem volt akadálya annak, hogy a felperes által a 18. számú beadványában mégiscsak megfogalmazott kérdéseket az EKR üzemeltetőjének a bíróság által kifejezetten erre biztosított határidőn belül közvetlenül feltegye.
- [70] A felperesek nem bizonyították, de még csak nem is valószínűsítették, hogy az EKR-be feltöltött ajánlatok dokumentumaiban utóbb olyan módosítást volt lehetséges végrehajtani, ami miatt az utolsó módosító személye megváltozhatott vagy az utolsó módosító személyét a

rendszer nem tüntette fel. Az, hogy a módosítások között két perces volt az időeltérés, nem valószínűsíti, hogy a módosítás elvégzése nem lehetséges. A felperesek azon állításukat sem bizonyították, hogy ez fizikailag nem megvalósítható. A bíróság az informatikai hiba/hiányosság feltételezése körében előadottakat sem fogadhatta el és semmi esetre sem tekinthette köztudomásúnak. A bizonyítás hiányát és sikertelenségének jogkövetkezményét – Pp. 265. § (1) bekezdése alapján – a felpereseknek kell viselni.

- [71] Az alperesnek azt, hogy a módosító személye nem azonos az ajánlatkérők képviselőjével, nem volt szükséges bizonyítania. Az eljárásában nem merült fel olyan körülmény, amely arra engedett következtetni, hogy mindhárom ajánlattevő részéről olyan személyek jártak el, akiknek a neve az ajánlatkérő képviselőjének nevével azonos. Ez a körülmény életszerűtlensége miatt is kizárható. Az EKR rendszer fenti jogszabályi követelményei miatt az alperesnek nem volt szükséges a metaadatokat szakértővel vizsgáltatni, ezért az Ákr. 71. § (1) bekezdésének megsértése a terhére nem állapítható meg. Az alperes letöltötte és megvizsgálta az EKR-ből az alperesi érdekelt által hivatkozott fájlokat, ezért az Ákr. 62. § (1) bekezdésének megfelelően eleget tett.
- [72] A bíróság utal arra, hogy a három ajánlati dokumentum (excel fájlok) utolsó módosításának időpontja az ajánlattételi határidőt megelőző nyolcadik napon történt. A fent rögzítettek szerint a feltöltött adatok utóbb nem módosíthatóak, ezért kizárható, hogy a metaadatok szerinti időpontban nem az ajánlatok feltöltését megelőzően történt a módosítás. A bíróság egyetért az alperessel abban, hogy nem életszerű az, hogy az ajánlattevőként közbeszerzési eljárásban induló gazdasági szereplő az ajánlatkérő képviselőjeként eljáró személy egyedi nevét használva az ajánlatát úgy adja be, hogy ezen név szerepeljen a dokumentum készítőjeként. Különösen valószínűtlen, hogy valamennyi, az eljárásban résztvevő ajánlattevő azonos nevet szerepeltet a dokumentum utolsó beavatkozójaként. Különösen, hogy az is ismert körülmény, hogy a közbeszerzési eljárások jogszerűségének vizsgálata során – bizonyos tényállások esetén – a benyújtott dokumentumok metaadatai is vizsgálat tárgyát képezik.
- [73] Azon tényből, hogy az I-III. r. felperesek a 2. részre vonatkozó ajánlatukban szereplő excel fájl utolsó módosítását azonos személy, mégpedig az ajánlatkérő képviselőjeként, a bírálóbizottság elnökeként és kapcsolattartójaként eljáró személy végezte az ajánlattételi határidőt megelőző 8. napon, okszerű következtetés vonható le arra, hogy ugyanazon eszközről töltötték ki vagy mentették utoljára valamennyi ajánlattevő ajánlatában becsatolt ártáblázat excel fájlját és ez került az EKR-be feltöltésre. Mivel ez képezte az ajánlat szakmai ajánlati részét, így az adatok azonossága kétséget kizáróan bizonyította az ajánlattevők közötti együttműködést az ajánlatkérő képviselőjével. Az alperes ezért megalapozottan állapította meg, hogy az I-III. r. felperesek a verseny tisztaságát sértő módon tették meg ajánlatukat, egymással egyeztetve az ajánlattételi határidőt megelőzően, megsértve ezzel a Kbt. 2. § (1) bekezdését. Az alperes a részletes árajánlat fájljai alapján állapította meg az ajánlatok összehangolásának jogsértő magatartását, amit a határozata egyértelműen rögzít, ezért alaptalanul állították az I-III. r. felperesek, hogy az alperes nem rögzítette azt, hogy miben áll a tiltott megállapodás vagy az összehangolt magatartás.
- [74] A Kbt. 25. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy elkerülje az összeférhetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását.
- [75] A Kbt. 36. § (2) bekezdése szerint amennyiben az ajánlatkérő az adott közbeszerzési eljárás során a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti rendelkezések nyilvánvaló megsértését észleli vagy azt alapos okkal feltételezi, köteles azt – a Tpv. bejelentésre vagy panaszra vonatkozó szabályai szerint – jelezni a Gazdasági Versenyhivatalnak.
- [76] Az alperes – annak rögzítése mellett, hogy nem volt bizonyítható, hogy a becsült érték

nyilvánosságra került-e az ajánlattételi határidőt megelőzően – arra tekintettel állapította meg a Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértését az ajánlatkérőkkel szemben, hogy az ajánlattevők a becsült értékkel egyező, illetve attól kis mértékben eltérő ajánlati vállalást tettek, ami minden körülmények között gyanús körülmény még akkor is, ha a becsült érték ismert a gazdasági szereplők előtt. Az ajánlati árakra tekintettel a bíróság ezen megállapítással egyetért. Az I. r. felperes ugyanis az 1. rész becsült értékével teljesen azonos ajánlati árat adott meg (84.500.000 Ft) és a 2. rész becsült értékével csak kis mértékkel alacsonyabbat (becsült értéke 10.664.331 Ft, ajánlati ár: 10.640.000 Ft), míg a II. r. és a III. r. felperesek mindketten a becsült értéknél magasabb árat ajánlottak meg. Abban az esetben, ha a becsült érték nem volt nyilvános, a becsült értékkel azonos ár csak az ajánlatkérővel egyeztetve tehető. Amennyiben minden gazdasági szereplő előtt ismert a becsült érték, az ésszerűen eljáró gazdasági szereplő az árversenyben arra törekszik, hogy minél kisebb, de még teljesíthető árat adjon. Ebben az esetben sem a becsült értékkel teljesen azonos árral, még kevésbé az annál magasabb árral nem valószínű a verseny elnyerése, az ilyen ajánlati árak okszerűen az ajánlattevők közötti egyeztetésre engednek következtetni. Az alperes ezért helytállóan állapította meg, hogy annak ellenére, hogy nem volt bizonyított a becsült érték nyilvánossága, az ajánlati árakat az ajánlatkérőknek a Kbt. 25. § (1) bekezdése szerinti – és egyúttal a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti – követelménynek eleget téve gyanús körülményként kellett volna érzékelni és akként is kellett volna kezelni. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy az ajánlatkérőknek ilyen helyzetben intézkedési kötelezettsége van annak érdekében, hogy feltárja a tényeket és a versenysértő helyzetet orvosolja. Alapos vizsgálat és körültekintő eljárás esetén az ajánlatkérők is észlelhetők volna a metaadatok egyezőségét és azt, hogy a bírálóbizottság elnöke közreműködött mindhárom ajánlat készítésénél. Egyetért a bíróság az alperes azon megállapításával is, hogy az I-III. r. felperesek vonatkozásában a határozatban ismertetett jogsértő körülmény alapozta meg az ajánlatkérő által elkövetett jogsértő magatartást, mivel az ajánlatkérő képviselője volt az, aki a I-III. r. felperesek 2. részre vonatkozó ajánlatának részletes árajánlat excel fájl-ját utoljára mentette, azaz annak tartalmát bizonyítottan az ajánlattételi határidőt megelőzően ismerte. Nem volt tehát elfogadható a felperesek azon védekezése, hogy ha az ajánlattevők pontosan tudták a becsült értéket annak nyilvánossága miatt, akkor az ahhoz közelítő ajánlati árak észlelése miatt nem kellett vizsgálatot végezni, és a feltöltött fájlok metaadatainak vizsgálatába sem kellett belekezdeni.

- [77] A felperesek által hivatkozott ellentmondás az ajánlattevők és az ajánlatkérők vonatkozásában a vizsgált jogsértések értékelése során nem állt fenn, mert az alperes mindkét esetben azonosan vette figyelembe, hogy a becsült érték nyilvánosságra kerülése nem volt bizonyított, de ezen körülmény eltérő eredményre vezetett a két különböző tényállású jogsértés vizsgálatánál.
- [78] Az alperes helytállóan állapította meg azt is, hogy mivel az I-III. r. felperesek 2. részre vonatkozó árajánlatának árrészletező fájl-ját az ajánlatkérő képviselője mentette utoljára, így nem csak hogy nem tett meg mindent az ajánlatkérő, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdése alapján elkerülje a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulását, hanem maga idézte elő a verseny sérelmét okozó körülményt.
- [79] Az alperes egyértelmű megállapítást tett arra, hogy az I-III. r. felperesek összehangolt magatartása a versenyt korlátozta, torzította. Az felperesi érdekelt ezért – bár helytállóan hivatkozott a kúriai joggyakorlat azon követelményére, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdése akkor állapítható meg az ajánlatkérő terhére, ha az összeférhetlenséget, illetve a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzet ténylegesen fennáll (Kúria Kfv. 37.133/2015/5., EBH2019. K.20.) – alaptalanul állította, hogy az alperesi határozat nem felel ezen követelménynek.
- [80] Kiemeli a bíróság, hogy a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és Tanács 2014/24/EU irányelve (a továbbiakban: Irányelv) (16) preambulumbekzdése kimondja, hogy az ajánlatkérő szervezeteknek a nemzeti jog

alapján rendelkezésükre álló minden lehetséges eszközt igénybe kell venniük annak érdekében, hogy megakadályozzák a közbeszerzési eljárások összeférhetetlenségből eredő torzulását. Az Európai Unió Bírósága ezen követelmény alapján kimondta, hogy „az ajánlatkérő szerv minden esetben köteles ellenőrizni az esetleges összeférhetlenségek fennállását, és meghozni a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy meg lehessen előzni és fel lehessen tárnai az összeférhetlenségeket, valamint hogy orvosolni lehessen azokat”. (C-538/13. számú eVigilo ügy 47. pontja)

- [81] Összességében azon körülmények, hogy az ajánlatkérő azon három gazdasági szereplőt hívta meg ajánlattételre, akik egyike lett később a nyertes és ez a három – ajánlatkérő által meghívott – ajánlattevő úgy egyeztette az ajánlatait, hogy abban az ajánlatkérő képviselője is közreműködött, a határozatban megállapított jogsértések megállapításához kellő alapot szolgáltatottak.
- [82] A bíróság kizárólag az alperes határozata jogszerűségét vizsgálja, az alperes hatásköre független és eltérő az ellenőrző szervek eljárásától, a bíróság ezért nem fogadhatta el védekezésként, hogy az utolsó ellenőrzést végző szerv sem észlelte a verseny korlátozására utaló körülményt.
- [83] A verseny torzítását célzó ajánlatkérői magatartásra egyértelmű bizonyíték állt a közös ajánlatkérők rendelkezésére, ezért a Tptv. 11. § szerinti rendelkezések nyilvánvaló megsértését észlelniük kellett, ezért az IV-IX. r. felpereseknek a Kbt. 36. § (2) bekezdése alapján fennállt a kötelezettsége a GVH felé a jelzés küldésére. A felperesek e körben is alaptalanul hivatkoztak a jogsértés téves megállapítására.
- [84] A bíróság végezetül kiemeli, hogy a felperesi érdekelt – mivel ő maga határidőben nem terjesztett elő keresetet a határozattal szemben – csak a felperesek kereseti jogsérelmeihez csatlakozhatott. A bíróság ezért nem vizsgálta azokat az általa hivatkozott jogsértéseket, amelyeket a keresetek nem tartalmaztak. Ekként azt, hogy a felperesi érdekelt esetében alkalmazható volt-e a Kbt. 152. § (2a) bekezdés *a*) pontja, illetve, hogy az ajánlatkérők vonatkozásában lejárt-e a Kbt. 152. § (2a) bekezdés *b*) pont szerinti határidő; azt, hogy az alperes értékelte a garanciális ügyféli jogok gyakorlásának akadályait, sérült-e az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljárás követelménye; azt, hogy alperesnek különbséget kellett-e tenni az egyes ajánlatkérői magatartások és felelősségek között; az Ákr. 1-2. §-ai, 62. §-a és 81. § (1) bekezdése érdekelten szembeni megsértését a bizonyítási indítványai elutasítás tekintetében.
- [85] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a jogsértések megállapítása a felperesek terhére – a keresetekben vitatott körben – nem volt jogsértő. A felperesek az alkalmazott bírságot nem támadták, annak jogszerűségét ezért a bíróság nem vizsgálta.
- [86] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy mind az I-III. r, mind a IV-IX. r. felperesek keresete alaptalannak bizonyult, a IV-IX. r. felperesekkel szemben a Kbt. 25. § (1) bekezdés megsértésének alperesi megállapítása vonatkozásában az I-III. r. felperesek közvetlen joga vagy jogos érdeke nem állapítható meg, ezért a kereseteket – a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjai alapján – elutasította.
- [87] A felperesek pervesztességükre tekintettel az alperes és az alperesi érdekelt perköltségének megfizetésére kötelesek a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján, melynek összegét a bíróság a Pp. 82. §-a és az IM. r. 3. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján a pertárgyértékként figyelembe vett bírságösszegek 5%-ában határozta meg mind az alperes, mid az alperesi érdekelt javára. Az I-III. r. felperesek a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján külön-külön, az IV-IX.r. felperesek a Pp. 87. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek a perköltség fizetésére. A felperesi érdekelt perbelépésével többlet-perköltség nem keletkezett, erre tekintettel vele szemben kötelezést a bíróság nem állapított meg.
- [88] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 forint tételes

eljárási illeték megfizetésére a bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes I-III. r. felpereseket egyenlő arányban kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. A IV-IX. r. felperesek keresete alapján feljegyzett 30.000 forint eljárási illeték a IV-IX. r. felperesek Itv. 5. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti teljes személyes illetékmentességére tekintettel – a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján – az állam terhén marad.

[89] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. május 5.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. a tanács elnöke	dr. Váczi Katalin s.k. előadó bíró	dr. Winklerné dr. Nóvé Ildikó s.k. bíró
---	---------------------------------------	--